

EPERJESI LAPOK

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 12 K., félévre 6 K.,
negyedévre 3 K. — f. Hirdetési díj: Háromhármasos petit sor egyszeri hirdetése 30 fillér; többszörös hirdetésért jutányosabb. Nyiltér: minden sor 40 fillér.

Az Eperjesi Széchenyi-körnek, ... az Eperjesi Magyar Védőegyesületnek és az Eperjesi Kereskedők Társulatának hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: KÖSCH ÁRPÁD könyvnyomdája Eperjesen. Fő-utca 59. sz.

A Felvidéki Magyar Írók és Ujságírók Szövetségének megalakulása.

Január 7. A legszebb téli, verőfényes meleg nap. Mintha maga a természet is ünnepi ruhát akart volna öltetni azon a napon, midőn Magyarország nemzetiséglakta tizenkét vármegyéjének írói s ujságírói egyesülnek, hogy szövetkezésükből nyert nagyobb, fokozottabb erejükkel szolgálhassák a magyarság, a magyar kultúra szent eszméjét hazánk azon vidékén, a melyen talán erre a legnagyobb szükség van. Főnséges, magasztos ünnepe, diadalünnepe volt ez a nap a magyar kultúrának, a magyarság eszméjének. Az erő, a mely ezen a napon a felvidéki írók s ujságírók egyesülésében megnyilatkozott, hatalmas, imponáló, mely képes arra, hogy a magyarság eszméjét a legfényesebb diadalra juttassa hazánk e veszélyeztetett vidékén; s éppen azért, nemcsak a mi ünnepünk, a tollforgatók ünnepe volt ez a mai nap, hanem az egész magyarságé, az egész Magyarországé. A hatalmas erőmegnyilvánulás előtt el kell törpülnie, meg kell semmisülnie minden ellenségnek, a melyik ármányos útjában beleütközik.

A szövetkezés szükségességét, az erők halmozását éppen ellenségeink szövetkezése tette szükségessé, a kik nem rettennek vissza semmi módtól, semmi eszköztől, hogy érdekeiket szolgálják, hogy céljaikat elérjék. A Felvidék magyar sajtójának jutott az a magasztos feladat, hogy itt a Felvidéken felvegye hazánk ellenségeivel a harcot. De hogy harcza mennél győzedelmesebb, diadala az

ellenre nézve mennél megsemmisítőbb legyen, szüksége volt az erők egyesítésére.

Mint a magyar ujságírás atyamestere, Rákosi Jenő írja a felvidéki sajtógyűlés tagjaihoz intézett gyönyörű üdvözlő-levelében, «hivatásunk fontosságától, mesterségünk dicső voltától áthatva» jöttünk a mai napon össze az örökhű Szepesség legvirágzóbb, vendégszerető Igló városának falai közé.

Szövetkezésünk célja: a magyar eszme szolgálata. S ezen szent ügy szolgálatában mellénk sorakoztak nemzeti hagyományaink, történelmünk, alkotmányunk leghívebb őrei, a vármegyék s képviselőikkel, részvételükkel emelték ünnepünk fényét.

Nem szabad megfélemednünk e helyütt a felvidéki ujságírás három jeleséről: Clair Vilmos, Dugovich Titusz s Telléry Gyuláról sem, a kiket e nagy nemzeti munkában az oroszlan-rész illet meg. * * *

Az alakuló-ülés fénypontját képezte volna Rákosi Jenőnek, a BUDAPESTI HIRLAP főszerkesztőjének ünnepi beszéde; ez azonban, sajnos, elmaradt, mert, mint a sajtógyűlés tagjaihoz intézett leveléből is kitűnik, gyengélkedése akadályozta megjelenésében.

A gyűlés fél 11 orakor vilásgalással kezdődött, a melyet a város adott a vendégeknek. Itt Mocsáry Sándor orsz. képviselő köszöntötte fel a vendéglátó várost, mire Folgens Kornél polgármester válaszolt, üdvözölve a vendégeket. Utána a városház tanácstermébe vonultak az ujságírók s ott kezdetét vette a gyűlés. Ezen a megyék képviselőin kívül résztvettek: Münnich Kálmán, Haydin Imre, Mocsáry Sándor, Takács József, Beszkid Antal, Richter János orsz. képviselők s Váradi Antal, a Petőfi-Társaság főtitkára. Tokay Lajosnak, a FELSŐ-NÓGRÁD szerkesztőjének indítványára Holló Lajost, a BARS szerkesztőjét kérte fel az elnöki tisztségre. Az általános hírlapirodalom feladatáról szólva,

konstatálja, hogy a vidéki hírlapirodalomnak kötelessége szűkebb körre van szorítva, ám ezért ne higgyék, hogy ez könnyebb feladat. Manap sokan vannak, a kik beállanak a személyi kultusz harcainak, a helyett, hogy a város, vármegye érdekeinek hű zászlótartói, hű gondozói lennének; majd üdvözölvén a megjelenteket, a közgyűlést megnyitotta. Utána Folgens Kornél iglói polgármester örömeinek adott kifejezést, hogy az első gyűlést a hírlapírók a város tanácstermében tartják és kívánta, hogy ez az egyesülés hasznára legyen annak a nemzeti célznak, melyet a hazafias ujságíró-gárda önzetlen céljának kell, hogy ismerjen. Münnich Kálmán udv. tanácsos és orsz. képviselő szólal fel utána és pedig a sajtó iránti tiszteletből, és valamennyi helybeli képviselőtársa nevében üdvözli az ujságírókat. Ezután előterjesztette az elnök, hogy Rákosi Jenő főrendiházi tag, betegségére való hivatkozással, kimentette magát s ezért helyette az ünnepi beszédet dr. Váradi Antal, a Petőfi-Társaság főtitkára tartja meg. A kiváló szónok beszédét így kezdte:

„Mikor Deák Ferencz, betegsége miatt nem mehetett el a képviselőház gyűlésére, a képviselőtársai azt a széket, mely az övé volt, szent tisztelettel üresen hagyták, mert az ő helyét elfoglalni senki sem érezte magát méltónak. Azt a helyet, melyet Rákosi Jenőnek mély tisztelettel fenntartottak, elfoglalni én sem merem, mert nem érzem magamat elég erősnek, hogy az ő szó- és eszme gazdagságát pótoljam, mert, miként a meggyújtott mécses lángja hasonlít a máglyához, úgy hasonlítok én Rákosi Jenőhöz. (Éljen.) Midőn Magyarország szívéből errefelé jöttünk, azt tapasztaltuk, hogy bizonyos zónán túl fehér lepel takarta a földet. Ez a fehér lepel juttatta eszembe azt, a mely most előttünk fekszik. És én a lepel alatt öszivetést sejtettem és ki is tűnt, hogy az alatta elvetett mag kalászbá ért. (Éljen.) Mikor Jaurus, a sátorcsináló legény Athenebe ment, egy szobrot látott ezzel a felírással: «Deo ignoto!», ő oda állott s ekként szólt: Athénei polgárok és polgárnők! Én beszélek az ismeretlen isten nevében s ez a szeretet. Ennek nevében beszélek nektek én is és

TÁRCZA.

Ha majd újra virítnak a fák.

(Mese.)

Szeptember volt. A kerti fa-padon
Egy bús fiú ült. Sápadt és beteg.
A kert fáirol zizegve hulltak
Sorvadtt levelek.

Szeptember volt. A bús, beteg fiú
Sóhajtva szólott: csak felépüljek,
Mégkérem anyámat, — bocsásson meg,
Eztán jó leszek.

Szeptember volt. Sóhajtott a fiú:
Az orvos mondta, — nem leszek beteg.
Ha majd újra virítnak a fák,
Haza mehetek.

Szeptember volt. S míg a beteg fiú
Csöndes szomorú álmaít szötte,
A vén hársfáról ölébe hullott
Egy bús levélke.

Szeptember volt. A szomorú fiú
E sorvadtt levélről megrázkódott,
És a szemébe csöndesen, halkán
Könnyesepp lopódzott.

Szeptember volt. A kerti fa-padon
Egy bús fiú ült. Sápadt és beteg.
A kert fáirol zizegve hulltak
Sorvadtt levelek.

Márczius volt. És valahol messze
Egy édesanya várta a fiát.
A kertben itt-ott virágoztak már
Az orgonafák.

Márczius volt. És szólott az anya:
Szeptemberben azt írta — nagybeteg,
Hogy vért köhög és hogy haza majd csak
Tavaszzsal jöhet.

Márczius volt. Sóhajtott az anya:
És tegnap már azt írta, — haza jön.
Nem beteg már, az arcza szép piros,
Akár az Öröm.

Márczius volt. És a kert ajtaja
Egyszer csak kinyitott szép csöndesen,
Aztán egy sápadt, szomorú fiú
Jött be félénken.

Márczius volt. S hogy az édesanya,
Meglátta a bús, szomorú fiút,
Hozzája futott, azután sírva
Nyakába borult.

Márczius volt. És valahol messze
Az anya már nem várta a fiát.
Hanem a kertben, — az Isten tudja mért,
De sírtak a fák. Biró László.

A Vasgyárban medvét öntöttek.

Írta: Frenyó Lajos.

Sűrűn szitált a hűvös novemberi eső. Az öreg Vashegy majdnem a tövéig ködbe burkolódott. A Vasgyár lámpái körül ködfátyol rezgett, a kohó kéményéből sziporkázva röpködtek a szikrák, majd kiclapott időnkint a láng is, belevilágítva egy pillanatra a vaksötét éjszakába.

A Vasgyár kis munkásházikóiban egymásután aludt ki a világosság, az emberek pihenni tértek, csak az olvasztókemence szájánál foglalatokodó három s a kohó torkánál a töltést végző két munkás és a

gépházban a gépet kormányozó gépész virrasztottak. A gépész éppen most bocsátotta ki a felesleges gőzt, sítteregve, sítviva tódult az a szabadba, valóságos oszlopban emelkedve fölfelé. De mégis volt valaki éber ezen kívül is. A gyár élelmezővendéglőjében vidám kis társaság mulatott poharazva és kártyázva. A kohóban egyhangú éles sziszegéssel barátkozott a vasérc a mészkövel; a barátkozást közvetítő a szén, — jobban mondva a tűz volt, a mely bármily melegen buzdította is az érczet, az csak nehezen engedett, míg végre megadta magát sorsának.

A kohó torkánál, durva falócán egymás mellett ül a két munkás: Lassan András és Mondok József. Lassan nagyokat ásítva s meg-megborzongva szól oda Mondoknak, pedig a kohó torka körül kellemes meleg terjeng:

— Józsi, elmehetnél egy kis pálinkáért, úgy fázom belül, talán felmelegítene, s hozz valami harapnivalót is, legalább egy darab kenyert s hozzá egy falat szalonát, mert éhes vagyok, ma még alig ettem, talán azért borzongat úgy a hideg.

— Elmegyek, de nem vagyok benne biztos, hok-e? Kilencz óra után van és tudod, hogy az irodából ki van adva a parancs, kilencz óra után nem szabad adni munkásnak italt s a vendéglős néha megbicsakolja magát és nem ad.

— Tudom, de azért te csak menj, ha nekik szabad mulatni, a szegény ember is hadd ihassék egy korty pálinkát akkor, a mikor jól esik neki. Különbönd mond meg, hogy betegnek kell, mert én úgy látom, az leszek. Ha vársz is egy kis ideig, nem baj, a töltést elvégzem magam is, hiszen van itt előkészítve minden: szén, vasérc, mészkö.

higgyétek el, hogy — a híres német íróval szólva — van valami abban a magyarok Istenében! Tényleg akkor ő védelmezett. A magyarok Istene, az egyetlen istene, vezéreljen benneteket! (Hosszas éljenzés.)

A lelkes éljenzés után elhatározták, hogy Rákosi Jenőt táviratilag üdvözlők. Ezután megalakították — augusztus hó 20-ikig terjedő mandátummal — a tisztikart. Elnök lett Clair Vilmos. Társelnökök: Csengey Gusztáv (Eperjes), Holló Sándor (Léva). Alelnökök: Dugovich Titusz (Turócszántmárton), Dombay Hugó (Nyitra). Főtitkár Tokay Lajos (Balassagyarmat). Ügyvezető titkár Telléry Gyula (Igló). Jegyzők: Steier Lajos (Liptószentmiklós) és Várady Géza (Alsókubin). Pénztáros Dvortsák Győző (Eperjes). Ügyészek: dr. Obetkó Dezső (Eperjes), dr. Szécsén Mór (Rózsahegy), dr. Scahár Aladár (Losonc) és dr. Znamenák István (Aranyosmarót). Az ajánlást egyhangulag fogadták, majd elhatározták, hogy az alapszabályokat d. u. 5 órákor fogják tárgyalni. Még a SZEPESI HIRNÖK szerkesztőségét üdvözlő 50-éves jubileuma alkalmából Halmos Andor, mire dr. Maléter Ernő, mint az időközben SZEPESI HIRADÓVÁ lett újság felelős-szerkesztője, mondott hálás köszönetet.

Délben volt a Petőfi-Társaság Muzsikaszó-matinéja a városi színházban. A matiné Petőfi-dalokkal kezdődött, melyeket dr. Márffy szintársulatának teljes személyzete, Tombor karnagy vezetésével adott elő. Ezután Holló Sándor szerkesztő üdvözlő meleg szavakban a Petőfi-Társaság megjelent tagjait, mire Váradi Antal főtitkár válaszolt a Társaság nevében. Majd Gallovichné Ternovszky Margit énekelt dalokat a Muzsikaszóból. Tiszta, csengő hangja, mély felfogása, érzése nagy hatással volt a jelenlőkre. A következő szám Papp Zoltán szavalata volt. «Öreg cigány» című költeményét adta elő. Nemes egyszerűséggel, de megkapó közvetlenséggel és bensőséggel. Ezután újra Gallovichné bájos alakja jelent meg s énekével ismételt meghódította a közönséget. Az értékes matinét a Muzsikaszó illusztrációinak vetített-képekben való bemutatása zárta be Papp Zoltán kedves, humoros előadása mellett.

Délután 2 órákor 150-terítékű banket volt a Vigadó dísztermében. Négy órákor az újságírók megtekintették Cornides és társai mintaszerű konzervgyárát. Egy órával később pedig bizalmas értekezleten a város háza dísztermében megvitaták az alapszabályokat s megalakították az ideiglenes választmányt, melynek tagjai a következők: Szontágh Álmós (Árva), dr. Kersék János (Bars), Komoróczy Miklós (Gömör), Mihaltz János (Hont), Herczegh Jenő (Nógrád), Tholt József László (Liptó), dr. Váry Ernő (Nyitra), dr. Szlavik Mátyás (Sáros), Bruckner Károly (Szepes), Mátrai Jakab (Trencsén), Boldis Ignác (Turóc) és Szabolcs Ferencz (Zólyom), a kik a tisztikarral egyetemben fogják az alapszabályok jóváhagyása után a tagokat felvenni.

Este 8 órákor díszelőadás volt a városi színházban, mely alkalommal dr. Farkas Imre diáktörténete, az

«Iglói diákok» került előadásra. Nagyban emelte az előadás fényét a darab szerzőjének, dr. Farkas Imrénének, a volt iglói diáknak a prologusa.

Előadás után a Vigadóban táncmulatság fejezte be a minden ízében sikerült programot.

Másnap reggel, január 8-ikán az újságírók nagy része átrándult a Tátrákba. Ez a kirándulás sok kellemességével felejthetetlen emléke marad a felvidéki íróknak s újságíróknak, a kik elragadtatva szemléltek a fenséges téli látképet s mindig hálával fognak emlékezni azokra, a kik lehetővé tették, hogy a társaság tagjait a legkellemesebb szórakozáshoz juttassák.

Dél előtt 10 órákor Tátrafüreden a fürdőigazgatóság a Grand Hotel éttermében villásreggelin vendégeket látta a társaságot. Majd délelőtt villanyoson átment a társaság Tátralomniczra, a hol a Palace-Hotelban gr. Serényi Béla földművelésügyi miniszter ebédelt vendégül a hírlapírókat.

A miniszter képviselőben Csik Imre miniszteri tanácsos jelent meg, a ki pohárköszöntőjében a miniszter legmelegebb üdvözlését tolmácsolta a megalkult szövetségnek.

Ebéd végeztével a társaság egy része a téli sportoknak hódolt.

Ez volna rövid története annak a felejthetetlen szép két napnak, melynek szépségéből, melegéből mindnyájan, kik résztvettünk ezen ünnepeken, erőt merítünk a jövőben ígérkező nagyobb küzdelmekhez, melyek, miránk a felvidéki sajtó harcossaira várnak. Erő merítünk már csak azért is, mert egyesülésünkben résztvenni láttuk az egész felvidék magyar társadalmát.

Szinyei Merse Pál.

Írta: Réz Mihály.

Az a nagy kitüntetés, a melylyel Olaszország Szinyei Merse Pálban Magyarországot megtisztelte, csupán látható jele annak a halhatatlanságnak, a melynek forrása a ragyogó művek egy egész sorozata. Milyen büszke lett volna erre a sikerre az az elmúlt nemzedék, melynek vezérei még *honfitársról* és *vérükből való vérről* tudtak beszélni egykoron. Ósdi romantika! Honfitárs nincs már, csak versenytárs. Nem a vér, hanem az érdek közössége uralkodik.

És valóban, ez a büszkeségében szerény egyéniség nem e haladó időszakba való. Maradványa egy elmuló nemzedéknek, mely az eszmékkel s elvekkel még nem üzérkedett. Hatalmas példánya egy osztálynak, mely kiveszőfélben látszik, de a melyé a múlt és a jövő.

A magyar vezérosztályra manapság sűrűn hull egymásután a gáncs és kritika. És olyanok is, kik a könyvekért egyébként kevéssé lelkesednek, Mikszáth szatirikus szavait kéjjel emlegetik. A költő könnyed enyelgése, *egyesek* ferdeségeit csipkedő játszi humora, e szubtilitásokat nem értő, nüánszok iránt érzéketlen, primitív lelkekben vaskos támadásképpen tükröződik. Az igazi Mikszáthot s az *egész* osztályról alkotott *komoly* ítéletét már nem emlegetik. Pedig arról érdemes megemlékezni. Éppen a Szinyei Merse Pálról írt cikkében mondja Mikszáth ez érdekes sorokat:

«Elámultam nagy tehetségén s fölsőhajtottam magamban, *micsoda nemes faj ez a mi dzsentriünk*. Megvan abban minden, a mi becsét a természet adhatott. A levették, kik a középkorban nyereg alatt puhították a húst, *maradékaikban modern emberek*. Letévé a buzogányt, pánczélinget, a kulturában is versenyezhetnek más népekkel.»

«A dzsentri gazdagon termeli a tehetségeket még a szépművészetek mezején is. Azaz termelné. Mert föl-fölcillanik itt is egy, ott is egy, fénylik egy perczig, mint a szentjánosbogár a falevélen, aztán lemossa egy-két esőcsepp és vége van, eltűnik a szem elől, csak az arra menő látta.»

És végzi e szavakkal:

«Ejh, végre mindegy. Nem azért hoztam föl... mintha búsítani akarnálak sok talentum elvesztén, inkább meg akarlak vigasztalni a Szinyei Merse-estből téged... hogy *ebben az országban van még egy feltörelten réteg, a dzsentri osztály, — a honnan érkezni fognak a mi nagyjaink, irodalomban és a művészetekben.*»

Ezt is Mikszáth írta...

Bizonyára típus Szinyei Merse Pál, — egész életfolyása megmutatja. Zárkózott, exkluzív, izról-izre konzervatív. El tud zárkózni az egyéniségétől idegen behatások elől s szelleme eredetiségét megóvjá tőlük. A maga szemével lát; idegen iskolák el nem homályosítják tiszta meglátását.

Erős egyéniségén a német iskola minden sablonja megtörik. Magával vitte — mondja életírója — a maga sárosi világának ragyogó színeit.

Mondok József vette a pálinkásüveget és elment. Az élelmező ivószobájában nem volt senki, a kármentő is be volt zárva, bent a vendégek szobájában kártyázott a vendéglős is a gyári gondnokkal, az olvasztómesterrel és a szolgálatban nem levő gépészszel.

Nagy alázatosan bekopogott Mondok József, kopogtatott többször is, míg meghallották. Mikor elmondotta, mi jártaban van, a gondnok jól lehordotta, de a gépész pártjára kelt, az olvasztómester pedig, kinek kitűnően járt a kártyája, nem bánta, akár Mondok József tökrészege iszsa magát. Erre a vendéglős azt mondta neki, várjon kint az ivóban, majd ha a játszma véget ér, akkor kiszolgálja.

Mondok József leült tehát az ivóban a lóczára a kecskelábú asztal mellé és várt. Mohó vágygyal gondolt arra a pénzre, melyet az asztalon látott, mert a játék pénzbe ment és milyen játék: ferbli.

Hallotta, a mint egymásután hangzott: vízi ennyi, jobb ennyi, vakon ennyi, ez a kártya ennyi, ez a kártya ennyi és így tovább. Ha nem is értette a játékot, de mikor a pénzüsszeget hallotta, tudta, hogy ott sokkal többről van szó, mint a mennyit ő egy nap, egy hét alatt megkeres.

Várt, türelmesen várt.

A míg ő ott ült, azalatt Lassan András fent a kohó torkánál elsundikált. Egy idő múlva ijedten riadt fel, körülnézett, nem látott maga mellett senkit, csak azután jutott eszébe, hogy társát elküldte egy falat enivalóért s egy korty italért. Hirtelen az órára nézett, látta, hogy körülbelül itt a töltés ideje, de hogy meggyőződjék róla, elővette a kémlelődrótot, beleeresztette a kohó torkába és megállapította, hogy tölteni kell.

Géniiesen nvült a legközelebb álló, vasérczczel

megettöltött csille után, oda tolt a kohó torkát elzáró harang karimájához, kikapcsolta a csille oldalát, a csillét oldalt billentette s beletöltötte az érczet a karimába, utána a következőt; az érczet a karimában elegyengette, azután megfogta az emelőrudat, a harangot felemelte, az ércz barna porfellegét verve hullott az alant fővő tüzes gyehennába, melynek lángja annyira kicsapott, hogy Lassannak majd leperzselte bajuszát, szemöldökét és pilláját. Ezután odament a jelzőtáblához s alig nézve oda, húzott egy vonást krétával egy rovatba, észre nem véve, hogy érczet töltött s mészkövet jelzett, holott azt kellett volna töltenie is, a mit jelzett. Végül lecsengette a töltést az olvasztó szájánál foglalatokodóknak, a kik éppen a salak leeresztéséhez készültek, azután kijelölt az üres csilléket, leült a lóczára és tovább szundikált.

Mondok József a pálinkát és az enivalót alig tudta kivárni, mert az olvasztómester, a ki valóság-gal hazardirozott, nem akart szünetet engedni s nem volt hajlandó egy perczre sem elbocsátani a vendéglőst, a ki veszteségben volt. Ha említette neki, hogy Mondok ott vár, recsegő hangján minduntalan azt kiáltotta: «Mondok várjon».

Partnerei csipkedőleg mondták is neki: «Szerencse a játékban, szerencsétlenség a szerelemben», — de ő arra büszkén azt felelte: «Hamarább öntenek a Vasgyárban medvét, mint hogy engem a szerelemben szerencsétlenség érjen».

Pedig ő arra is büszke volt ám, hogy mióta a Vasgyárban ő az olvasztómester, még medvét nem öntöttek s tudta, hogy ha az megtörténnék, nemcsak anyagilag tennék felelőssé hanem különösen kigúnyolnák, mert nincs nagyobb szégyen egy olvasztómesterre, mint ha az ő vezetése alatt medvét önt a gyár. De még ezt is inkább lehetőnek tekintette és elviselte

volna, mint azt, hogy őt a szerelemben megcsalják, annyira bízott magában.

Mikor Mondok elhozta az italt és ételt, Lassannak az volt az első szava:

— Sokáig vártál, Józsi!

— Nem tehettem egyebet — felelte az, — mert a rendes kompánia ismét együtt kártyázik, az olvasztómester veszett kedvében van, folytonosan nyer, alig birnak vele. Valahányszor a vendéglős jönni akart, hogy ideadja, a mit kértem, recsegő hangján mindig azt kiáltotta:

— Mondok várjon!

— Jobb volna pedig, ha éjszakáit otthon töltené, — fűzi tovább a szót Lassan András, — deresedik már ökelme s mostani felesége leánya lehetne, alig hanem baj lesz ott. Úgyis mondják, hogy a fiatal írrok az irodából legyeskedik körülötte. Miska, az uraság inasa beszélte nekem, hogy már a nyáron gyakran láttak az iroda előtt a homokban számokat írva, a melyekkel a menyecske tudtára adta az írrok-nak, mikor találkozhatnak a gát felett a fűzesben.

— Lehet benne valami — toldja a szót Mondok, — mert most is, mikor visszafelé jöttem, találkoztam az írrok-kal, a ki az olvasztómesterék lakása felé ment, de úgy tett, mintha nem vett volna észre, én azonban jól megismertem.

Mialatt így beszélgettek, Lassan András a szalonnából és kenyérből befalatozott, a pálinka nagyobbik felét megitta, azután oldalt egy ócska bundára lefeküdt és csakhamar elaludt, nagyokat hortyantva s álmában beszélve is.

Mondok a lóczán ülve virrasztott, megnézte a táblát, a jelzés rendben volt; a mikor a következő töltés ideje eljött, a kémlelődrótot leeresztette, töltött, még pedig szemet, jelzett és csengetett.

Minden ízében magyar ez a művész és partikularista minden érzésében. A nemzetköziségétől mily távol áll! Az ő lelkében van magyar érték, a melyet a külső hatás előtt elzárni érdemes. Az ő szemében van látóerő, a melyben jobban bízhatik. Ő tudja, mert *magában* érzi, hogy nekünk is vannak értékeink, melyeket idegen bálványokért föláldozni nem szabad. Szépség van az otthoni földben, a hogy ő látja meg; poézis az egyszerű otthoni mezőben, hogy az az ő szemében tükröződik.

Éppen *eredetisége*, éppen nagysága az, a mi őt a röghöz köti.

Valóban típus ez az ember: a kultura zománczával bevont színmagyar típusa. Lelke a magyar lélek. Józan egyensúlyozottság kifelé s a lélek mély érzéseinek nyilvánításában nemes tartózkodás.

Nem áradozik a művészetről, az isteni szikráról sohasem beszél s nem igen emlegeti a kor haladó szellemét. Hallgat a festészetről, «a hogy az ember nem beszél a szeretőjéről idegenek előtt».

De a ki elolvasta annak a viharos, szenvedélyekkel tele életnek tragikus történetét, az csodálattal áll meg amaz *erő* előtt, mely a mult kiábrándulásait és szenvedélyeit e csöndes mederbe be tudta szorítani. És a ki átérzi a művészet nagyságát, az sejtje, hogy *ilyen* műveket nem olyan egyéniség sugall, mint a milyennek látja őt a tömeg. Egészen más érzésvilágból fakadnak azok s egy egészen más lélekre vetik világukat.

De mulik íme az idő, csalódások, leveretések elmúlnak s az egykor félreismert, hitevesztett művész előtt a dicsőség kapui megnyílnak. Európa országai egymásután nyújtják neki a babért s talán eljön az idő, midőn kiváló fia előtt még maga Magyarország is meghajol.

Neogrady kiállítása.

írta: Thomaené W. Margit.

Az aquarell jeles mestere ismét kiállított Eperjesen egy kis kollekciót. Üde, friss színekkel megfestett történetek tárulnak elénk vásznairól s kartonjairól. Bájos kis novellák a mindennapi életből.

De sok asszonyi szívben találnak visszhangra, sok asszonyi lélekhez férkőznek közel az ő kedves, naiv dolgai.

Éjfélkor felváltotta őket más két társuk, a kik folytatták a munkát.

Lent a kohó szájánál ismételen is eresztettek salakot, de az öreg Kanczár János fejét csóválva mondá:

— Nem tudom, mi az, hogy oly kevés salak válik le, ügyetlenkednek azok odafent, eltévesztették a sorrendet, — nem az égiket, hanem a töltőket értette a kohó torkánál.

Hajnalban a kibocsátandó vas számára a formák már régen készen voltak, mikor az öreg Kanczár János megint kezébe vette a vasrúdat, hogy az olvasztó száját megnyissa. Megkötötte a homokot a kohó száján s mikor a vasrúd hegyének megfelelő helyet talált, két fiatal társának azt mondta: «Rajta». Azok két oldalról elkezdtek a vasrúdat nehéz pörölyökkel ütni, csak úgy csurgott róluk az izzadság, de az csak nem akart beljebb nyomulni. A sok ütéstől oly forró lett, hogy Kanczár nem bírta fogni, elővett egy másikat, de azzal sem ment többre.

Egyik társát az olvasztómesterhez szalasztotta. Az még most is kártyázott és nyert. Az első hívásra azt üzenté, csak üssék a vasrúdat, a míg forró lesz. A második hívásra azt mondta, hogy mindjárt megy, de nem úgy lett. Mikor azonban az öreg Kanczár maga ment s aggodalmát fejezte ki, hogy ha át is török a kérget, a vas nem igen fog lefolyni, az olvasztómester nem vette tréfára a dolgot. Otthagyta a kártyát, a pénzt és rohant az olvasztóhoz.

Maga vette kezébe a vasrúdat és igazította, a két fiatal legény pedig ismét nekiállott, de most sem ment. Akkor az olvasztómester az öreg Kanczár kezébe nyomta a vasrúdat, ő felkapta az egyik pörölyt, a két fiatal legény pedig felváltva ütötte a vasrúdat, míg csak bele nem fáradt. Az olvasztómesterről pa-

Azokhoz, a kik szeretik a regényekben a kiengesztelő, boldogító véget, az ábrándos dalokat, a napsütötte tavaszi rétet; a kik iszonyodnak a zavaros — nagy szenvedélyek által felkavart — hullámoktól; a kik csendes kis otthonuk nyugalmas keretéből szeretnek csak nézni a világot, a vágyak, remények, csalódások, küzdelmek boszorkánytánczát s a kik boldog mosolylyal hajolnak gögicselő gyermekük csipkés bölcsője fölé, vagy fehérre kárpitozott szobában, aranylábú asztalkák, székek között szövik leányálmaikat, óh, nem egészen az eljövendő királyfíró, de egy diplomás, nyírott bajúszú úriemberről.

A természet a lényeg, a művészet a forma.

Mit mond valaki s miként mondja?

Az egyik csak azt keresi: mit mond? Érdekeset, szívhezszólót? Ő megkívánja a sokat sejtető címet, a történetet, melybe beleélheti magát s a mely egész fantáziáját leköti.

A másik a mikéntjét élvezzi egy képnek.

Nem a napsütést látja, de rezgését érzi a színeknek. Olyan a lelke, mint az üvegprizma, mely a napnak fényét színekre bontja szét. Az ibolyán túli sugarakat is megsejti s a nagy természet ezernyi finom szálakból összeszött titkát megfejti.

Ott rezeg, zsong körülötte az élet minden színe, minden hangja. Az ő lelkében a vonalak, mozdulatok rezgése olyan csodásan simulnak össze a színekével, mint egy szimfonikus zenekar finom hangszerelese.

A színek összhangjában zene van, ritmus, dallam.

A színek játéka egész történet.

Ezt a történetet is szépen mondja el Neogrady aquarelljein, melyeknek címe: «Patakrészlet», «Kavicsos patakmeder». Mennyi erő, mélység! E két kép a tárlat erőssége. Igen finomak «A boglya», «Kertészlet», «Csűrők» című aquarelljei is.

Az olajfestmények között kitűnnek: «Falun», «Vadkacsa-vadász», «Pipacs-csokor», melynek nője kissé halványnak látszik a tüzes, meleg színek szomszéd-ságában. Jó a «Hierogliphák», «Miért?», «Vihar a tengeren», «A kis kaczer» naivságával, «Gyümölcsösben» stb.

Egy a százból.

A SÁROS legutolsó két számában újabb csemegével akar kedveskedni olvasóinak, s hogy a vélt csemegé menél edesebb legyen, nem retten vissza attól sem, hogy az igazsággal homlokegyenest ellentétben álló ferdítések egész sorozatával ne igyekezék megtevesztetni olvasóit.

Most a sárosi közigazgatás «virágkertjében» tapos a SÁROS lábával, s megfélekedik arról, hogy a virágoskertekben rózsák is vannak, melyek tövisei könnyen megsebezhetik a hozzá nem értő zsenge, gyermekded kezeket.

Nincsen érzéke a kertészethez, s mégis belekontár-

takban folyt a v rejtek, mintha vízzel nyakon öntötték volna. A kérget sikerült végre áttörni, de a vas csak nem akart kifelé folyni. Mint kemény, mozdulatlan tömeget lehetett érezni a rúd nyomása alatt.

— Itt a medve, uram, — mondá az öreg Kanczár szárazon.

Az olvasztómester előbb elsápadt, majd vérbe borult az arca, nagyot káromkodott, azután elkiáltotta magát:

— Szóltassátok meg a vészspót! — A Vasgyárban ugyanis az volt a szokás, hogy a kohón kívül dolgozóknak a munka kezdetét és végét kürt jelezte, de ha valami baj történt, akkor a vészspót szóltatták meg.

Vészspótlóan, élesen süvített a síp hangja, az öreg Vashegy többször visszaverte, az emberek ágyaiból kikelve rohantak az olvasztó felé. Mindenki gondolta, hogy baj történt, valaki szerencsétlenül járt, vagy talán medvét öntöttek.

A kohó felé sietők az olvasztómester lakása felől is láttak egy alakot futni, a ki kalapját mélyen a szemére nyomta, kabátja gallérját füléig felhajította fejét a váll közé húzta s úgy szaladt, de az olvasztóhoz, hanem az iroda felé. Azt mondták, a kik látták, hogy az írnök volt.

Az üzemet félbeszakították, az olvasztókemence száját szétbontották, mert a medve az ő odujából csak úgy akart kibújni; az olvasztómesternek felmondták, az írnököt elbocsátották, a vendéglőst, Lassan Andrást és Mondok Józsefet megbírságotlák, de félév mulva az olvasztómester és második feleségének házassága is fel volt bontva.

Azóta, ahányszor a Vasgyárban valakinek a homlokán szarvak kezdenek mutatkozni, a kis telep népe nevetve mondogatja:

— A Vasgyárban medvét fognak önteni.

kodik s avatatlan kézzel nyúl olyan kérdésekhez, melyekhez egyáltalán nem ért. Mi értjük őt. Hangulatot akar csinálni lapja s érdektársai érdekében s e célja szolgálatában ismételen sem retten vissza attól, hogy valótlanosságokat ne igyekezzenek kenni másokra.

Utolsó, január 7-iki számában «Árvácskák a sárosi közigazgatás virágkertjéből» című cikkében a következőket írja: A SÁROS alapításának idejében történt. Akkor már lefizették az államkincstárnak az 5000 kemény pengő forintokat, rekte 10.000 koronákat (dehogy is fizették le, a Katolikus Sajtósövetség fizette le — szegény, ha tudta volna! —), melyekkel jogot váltottunk ahhoz, hogy Politika önagsága sárosi toalett-ügyeibe szerény véleményünkkel belekontárkodhassunk... Ámde alig lélegzettünk fel utána (Talán a Katolikus Sajtósövetség lélegzett nehezen?), új nehéz fellegek tornyosultak fölöttünk az égen... A vármegyétől ártírtak a rendőrkapitányi hivatalhoz, hogy a SÁROS megnyitás előtt álló nyomdáját szólítsa fel az 1848. évi XVIII. t.-cz. 37. §-a értelmében a 2000 pengő-forintnyi kauczió «sürgős befizetésére». Majd tovább elmélkedve megírja, hogy a vármegye felírt a belügyminiszterhez ez ügyben, s a belügyminiszter kikötötte volna a vármegyét, hogy nézzen jobban utána a törvénykönyvnek.

Eddig a SÁROS előadása.

Lássuk a való tényállást.

Eperjes szab. kir. város rendőrkapitánya 1910. évi december hó 3-ikán 4318. szám alatt kelt jelentésében bejelenti a vármegye alispánjának, hogy Zavaczky Gyula november hónapban nyomdát nyitott, a mit az alispán a rendőrkapitány 237—1911. számú, január hó 23-ikán kelt részletes jelentése alapján tudomásul vett s ugyancsak tudomásul vette Zavaczky Gyula nyomdatulajdonos április hó 4-ikén tett újabb bejelentését, mely szerint nyomdáját gyorsajtóval is el fogja látni, s az új nyomda felállítását a belügyminiszternek a törvény értelmében bejelentette.

Az alispán saját hatáskörében azonban semmiféle rendeletet sem adott ki a rendőrkapitánynak, hogy az 1848. évi XVIII. t.-cz. 37. §-ában megszabott s az 1884. évi 182. §-ban eltörölt 2000 pengőforint nyomdát-óvadékat az új nyomdatulajdonostól bekövetelje. Nem való tehát a SÁROSnak azon állítása sem, hogy a belügyek minisztere rendeletileg megleczkéztette volna a vármegyét törvény-nemtudása miatt, mert arra sem oka, sem módja nem volt.

Erről, s a SÁROS maliciózus ferdítéseinek mérvéről az esetleg érdeklődők meggyőződést szerezhetnek az alispáni hivatal irattári helyiségében, a hol 3541—1911. utószám alatt fekszenek az ügyre vonatkozó iratok s a melyeknek megtekintését vármegyénk igazán kiváló közigazgatási szaktudású alispánja — a kinek hivatalos eljárásából kifolyólag soha semmi titkolni-valója sincs — bizonynyal megengedi.

Ez a való tény.

A mi pedig az «egzámen» híret illeti, tényleg hallottunk mi is egyet-mást róla rebesgetni és pedig illetékes helyen, az ujságírók legutóbbi ünnepélyes összejövetelén, a hol sok szó esett arról, hogy mégis csak fel kellene állítani valami minimális követelményt, nevezetesen a komolyság, tisztességtudás, élettapasztalat, egészséges életnézet s szavahihetőség kimutatását azoknál, a kik hírlapot — még az esetben is, ha az SÁROS — szerkesztetni akarnak.

S úgy látjuk, hogy nem is ok nélkül való volt kartársaink ezen eszmecseréje. S ha kartársaink eszméje valóra válik, nem tudom, hogy egyesek miként fognak helytállani ezen az egzáménen, melynek minden bizonynyal a cikkkírónak is alá kell magát majd vetnie, ha olvasót továbbra is hasonló csemegével akarja majd émellyíteni.

EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR.

Elismerés. A Múzeumok és Könyvtárak Országos Tanácsa Deák János Széchenyi-köri könyvtárosnak 200 kor., Köhler Józsefnek, a sóvári népkönyvtár kezelőjének 100 kor. tiszteletdíjat utalt ki és egy-egy díszlevelet a könyvtárak mintaszerű, lelkiismeretes kezeléséért.

Államsegély. A vallás- és közokt.-ü. miniszter a Széchenyi-kör zeneiskolájának az 1911/12. tanévre 800 kor. államsegélyt utalt ki. A nagylelkű adományért ez úton is hálás köszönetet mond az elnökség.

Legközelebbi zeneestélyét a Kör január 17-ikén, szerdán tartja, melyet Hoffmann Ferencz, az 5. gy.-ezr. kitűnő karmestere rendez. Nem kimél semmi fáradságot a fényesnek ígérkező est érdekében. Mesteri pontokkal tölti be az estét. Az 5. sz. gy.-ezred zenekara a rendező vezetésével Wagner R.

«Rienzi Ouverture»-jét és Grieg «Norvégiai tánc»-át fogja játszani. Hauser Emil hegedűművész Raff «Cavatine»-ját, Wieuxtemps «Fis-dur concert»-jét, D'Ambrosio «Canzonetta»-ját és Wieniawsky «D-moll concert»-jét adja majd elő. Az estély szenzációs fénypontját Faragó Ibolyka, 6 éves zongoraművész, Weber «Concert»-je és Mozart «D-moll concert»-je képezi majd, a melyet a katonazenekar kísér. Nem érdeknélküli, ha az egyik szatmári laptársunk alanti kritikájának egyes részleteit leközzöljük, a melyből olvasóink a nyomdafestékes fekete betűk révén is megismerhetik a csöpp művésznőt, ki a nyáron egész Felsőmagyarország közönségét lázban tartotta. „Mozart «D-moll zongoraversenye» egyike a klasszikus zene legbájosabb termékeinek s mondhatom, megrémültem, mikor megláttam, hogy e gyermek mindhárom részletet kotta nélkül, betéve akarja eljátszani, zenekari kíséret mellett. S mikor kis kezét rátette a zongorára, bámulva láttuk, hogy ez a gyerek átérzi, a mit játszik, kis ujjainak technikájában oly bámulatosan szörnyűséges ügyesség van, a mi felnőtt művészeknél is megbámulni való dolog. Az első rész csendes tempóban kezdődő szólamaít legnagyobb korrektséggel játszotta s egy percze se vettük észre a zenekar és művésznő közötti legkisebb ingadozást s láttuk, hogy a faktgeful mennyire ki van fejlődve a kis művésznőben, mikor apró lábaival a szőnyegen a taktust magának verte.“

Felolvasó-est. A Kör IV-ik felolvasó-estéje január 24-ikén lesz, a melyet bátrak vagyunk a közönség szíves figyelmébe ajánlani. Ez alkalommal felolvas Pohl Ferencz, a kassai javítóintézet főkeresztése. A kiváló szakképzettségű és intelligens főkeresztés kerestési tárgyú előadásai a kassai művelt közönség előtt rendkívül népszerűek. Hiszünk, hogy közönségünk is hálásan fogadja s a gyakorlatban értékesíti a főkeresztés úr előadását. *Az előadás tárgya: Udvarok és házikertek berendezése, valamint a szobai növények ápolása.*

H I R E K.

— **Új kir. tanácsos.** Értesülésünk szerint a királyi kegy városunk s társadalmunk egyik kiváló, közbecsülésnek, közszeretnek örvendő tagját, dr. Horovitz Simont, jogakadémianknak három évtizeden át működő jeles tudós tanárát fogja kitüntetésben részesíteni. Tudományos s kulturális munkássága elismerésül Ófelsége királyi tanácsossá fogja ki nevezni. A királyi kegynek közéletünk e jelesével szemben való megnyilvánulása bizonynyal társadalmunk keretein túl is a legmelegebb visszhangra fog találni. Széleskörű tudásával sohasem hivalkodó egyénisége, személyi tulajdonai oly pozíciót biztosítottak részére a tudományos világban s a közéletben egyaránt, hogy neve mindenki előtt ismert s becsült. 1875. évben választotta meg a helyi evang. jogakadémia tanárául, s azóta mint rendes tanár, a római jog és a büntető-jog tanszékén működik. 1892-ben a magyar jogászegyesület büntetőbizottsága Budapesten tiszteleti tagjává választotta. Irodalmi munkálkodásában legfontosabb — eltekintve «Adalékok büntetési rendszerünkben» című monografiájától (Jogi szemle 1893.) — az 1891-ben megjelent: «A magyar büntető-jog rendszeres tan- és kézikönyve» s a «Római jog». Tavaly kitüntető meghívásban részesült, a jogi szakoktatás reformját célzó anketre.

— **Személyi hírek.** A Felvidéki Magyar Írók és Hírlapírók Szövetségének január 7-ikén Iglón történt alakuló-ünnepségén városunkból, illetve megyénkbeli a következők vettek részt: Csengey Gusztáv,

dr. Dessewffy István, Gajdics Method, dr. Obetkó Dezső, dr. Szilávik Mátyás és Dvortsák Győző, lapunk felelős-szerkesztője; Bártfáról dr. Weisz Mór és Bartsch Gyula.

— **Sárosi vacsora.** Vármegyénk fővárosban élő ifjúsága, élén ifj. Bujanovics Sándorral, január 10-ikén a Lloyd nagytermében fényesen sikerült vacsorát rendezett, melyen résztvett megyénk úri társadalmának nagy része. A vacsorán hozzávetőleg 150 személy vett részt. Vacsora végeztével táncba fogott a fiatalság, a mely eltartott a másnap reggeli órákig. A kitűnő rendezés, a mely a jókedvet csak fokozta, ifj. Bujanovics Sándor érdeme.

— **Templomszentelés.** A litinyei esperes-lelkésznek fáradhatatlan buzgalmát újra egy maradandó emlék fogja hirdetni. A fiatal, lelkes esperes Milpos leányközségben új templomot építtetett, melyet január 9-ikén szenteltek fel. A szomszéd községek lakossága teljes számban vett részt a szépen sikerült egyházi ünnepségen, mely úgy jellegénél, mint közlebbi vonatkozásánál fogva maradandó nyomot hagy a hívek ezreinek lelkében. A szomszéd egyházak a legszebb mértékben vették ki részüket és jelenlétükkel egyben nagyobbították is a milposiak örömét, a kik új templomuk felszentelését épp a karácsonyi ünnepek alkalmával érték el. Valóban karácsonyi ajándékszámba megy az új templom, melylyel a buzgó esperes-lelkész, Rojkovich Tivadar megajándékozta híveit. Ajándéknak mondjuk, mert, bár a költségekhez a hívek is hozzájárultak, azoknak javarésze mégis a kiváló tulajdonokkal bíró esperes buzgóságának a gyümölcse. A templomszentelés ünnepsége d. e. 10 órakor kezdődött, a mikor is úgy a meghívott lelkészek, mint az intelligencia, nemkülönben az ájtatos hívek ezrei lelkes hangulatban gyűltek össze. A felszentelés szertartását Gerbery Sándor eperjesi parochus, cz. kanonok végezte fényes segédlettel. Ott volt a többek között maga a ker. esperes, Rojkovich Tivadar, a ki egyúttal rendezte is az ünnepséget, ott volt továbbá a papok közül Salamon Béla kelembéri, Tartaly József décsői, Kárpáti József radoskői, Sztarovszky János gellérti lelkész és a szomszédok közül többen. Az intelligens elem is szépen volt képviselve. Az ünnepélyes felszentelés a szent-misével együtt a déli órákban ért véget, a mikor is az esperes, mint háziúr, vendégül látta az összes megjelenteket.

— **Új telekkönyvvezető.** A m. kir. igazságügyminiszter Kohánszky Béla eperjesi kir. törvényszéki irnokot a felsővízközi kir. járásbíróshoz telekkönyvvezetővé nevezte ki.

— **Hymen.** Zsebrácsky Gyula, a Ksod. vasút üzletvezetőségének hivatalnok, ezidő szerint tátralomniczi állomásfőnök, január 9-ikén tartotta esküvő-jét a nyársardói r. k. templomban Skrkanek-Szekely Edittel, özv. Skrkanek-Semsey Jolán leányával.

— **Áthelyezés.** A magy. kir. igazságügyminiszter Halász Endre felsővízközi telekkönyvvezetőt az eperjesi kir. törvényszékhez helyezte át.

— **Halálozások.** Özv. Halmay Gusztávné szül. König Fanni élete 80-ik évében, január 8-ikán, rövid szenvedés után Tótsóvárt meghalt. A család a gyászest alkalmából a következő gyászjelentést adta ki: «Özv. lipőci Keczer Zsigmondné szül. Halmay Augustza mint leánya, König Sándor mint testvér, Keczer Imre, Flórián Ambrusné szül. Keczer Margit, Gál Béláné szül. Keczer Fanni, Keczer Anna és Mariska mint unokái, König Sándorné szül. Havrilla Gizella mint sógorné, Flórián Ambrus, Gál Béla mint unokavők, Gál Laczika és ifj. Flórián Ambruska mint dédunokák — úgy a magok, mint számos rokonok nevében — a legmélyebb fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a szeretett, felejthetetlen legjobb és legnemesebb anya, nagyanya, dédanya és testvér, özv. Halmay Gusztávné szül. König Fanni f. évi január 8-ik napján d. u. 1 1/2 órakor, élete 80-ik évében, rövid szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után jobblétre szenderült. A megboldogult földi maradványai f. évi január hó 11-ik napján d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és Tótsóvárt a vár-

hegyi sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise-áldozat f. évi január 12-ikén reggel 9 órakor fog a tótsóvári plébánia-templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Tótsóvárt, 1912. évi január 8-ik napján.»

Az eperjesi m. kir. pénzügyigazgatóságának gyáza van Meghalt egyik legkiválóbb tisztviselője, Gaskó Soma pü. számtanácsos. A tisztikar ez alkalomból a következő gyászjelentést adta ki: «Az eperjesi m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőség tisztikara szomorodott szívvel jelenti, hogy szeretett kártársa, Gaskó Soma m. kir. pénzügyi számtanácsos január 11-ikén reggel 8 órakor, életének 58-ik, állami szolgálatának 28-ik évében, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Eperjes, 1912. január 11. Emlékét kegyellettal őrizzük!»

— **A Lenke-kert** mű-, kereskedelmi- és tájkeresztet Eperjesen (rendelésekre felvételi iroda: Fő-u. 83.), ajánlja előkelő és kiválóan művészi kivitelű gyász-koszorúit igen mérsékelt árák mellett!

— **A Rákóczi Kath. Kör** január 5-ikén népes választmányi ülést tartott Zaborovszky Béla és Uhlarik Mátyás elnökök elnöklésével. Zaborovszky Béla emelkedett hangon emlékezett meg a magyar katolikuságot ért két nagy veszteségről: gr. Zichy Nándornak és dr. Vályi Jánosnak a haláláról. A Kör elhatározta, hogy emléküket jegyzőkönyvben örökíti meg. Több folyó ügy elintézése után a gyűlés a tagságdíj-hátralékok erélyesebb behajtását rendelte el, és megállapította, hogy február hó 11-ikén farsangi mulatságot rendez. A mulatságot ének- és zenészművészek és egy vígjáték előzi meg. A Kör legközelebbi irodalmi estéim Wick Béla és Schwaerer István főgimn. tanárok és dr. Fuhász János tartanak előadásokat (jan. 21., 28. és febr. 4-ikén).

— **Pályázat.** A vármegye alispánja egy nyugdíjazás folytán megüresedett központi vm. irodatiszti állásra, esetleg megüresedő központi vagy járási irnoki állásra hirdet pályázatot. A pályázati kérvények beadásának határnapja február 10.

— **A jégpályán** vasárnap este katonazené fog játszani.

— **Febr. 4-ikén** tartják az eperjesi öszmunkások farsangi táncmulatságukat a Vigadó összes termeiben, mely iránt általános az érdeklődés. A szakszervezet rendezőség serényen buzgólkodik, hogy ez a bál a Munkás-otthon létesítéséhez s fentartásához szükséges alapot minél nagyobbra növelje. A meghívók már a napokban szétküldetnek.

— **Szemgyógyintézet van Miskolczon.**

— **A Kereskedők Társulatának felolvasó-estéje.** Dr. Ferrol előadása. A Kereskedők Társulata felolvasásainak ciklusa jan. 10-ikén kezdődött meg dr. Ferrol kolbergi mérnök és számtudós előadásával, a ki új számolási rendszerét ismertette. Az előadás minden tekintetben a legnagyobb mértékben kielégítette a nagyszámú hallgatóság várakozását. Dr. Ferrol előadásának bevezetésében rámutatott arra, hogy mily fontos a számolási eljárás egyszerűsítése, a túlságos és felesleges agymunka megkönnyítése, bemutatta két- és háromjegyű számok szorzását saját metodusa szerint, a melynek könnyűségét, egyszerűségét és gyorsaságát jellemzi, hogy már a második példánál a hallgatóság végezte a műveletet. Ezek után számos érdekes és gyakorlatilag is alkalmazható példát mutatott be, látszólag komplikált műveleteknek meglepően gyors megfejtésére. Előadásának második részében magasabb matematikai témákkal foglalkozott, de mindvégig érdekesen és élvezetesen. A kiváló tudós a téma szeretetével betekintést nyújtott a laikus hallgatóság számára is a számok nagy törvényszerűségeibe. Előadását néhány bámulatos számérzékről tanúskodó mutatvánnyal fejezte be. Az előadás érdekes és lebilincselő voltának legkésebben szóló bizonyossága az a körülmény, hogy a harmadfél óráig tartó tudományos fejtegetést a közönség mindvégig feszült figyelemmel, a fáradtság minden jele nélkül hallgatta meg s a végén az előadót zajos

UHL MATH. virágüzlete

KASSA, Fő-utca 81. sz.

Színházi koszorúk, csokrok, kosarak minden nagyságban és árban.

Gyászkoszorúk szalaggal és felirattal minden kivitelenben.

Virító Cyklamen, mely egész télen virít, darabja 1 korona, szobafenyő (Aurokaria) 4 kor.-tól fejjebb, pálmák 1 kor. 20 fill.-től fejjebb, virághagymák a legolcsóbb árban.

A legkisebb megrendelés is pontosan és nagy gonddal lesz elkészítve s csomagolva.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. Sürgőnyezim: Uhl, Kassa. Telefon (Interurban) 202

Ajánlja a legszebb báli csokrokat, legyezőket, melles csokrokat, laza, drótnélküli csokrokat. ■ Gyönyörű eljegyzési fantasie-tárgyak, különleges menyasszonyi csokrok, a legújabb Biedermeier-stilben, stikkelt fátol-díszszel.

tapssal honorálta. A Kereskedők Társulata előadási ciklusának bevezetése feltétlenül sikeres volt, s reméljük, hogy ha a következő előadások ily érdekesek lesznek, akkor az új társulat iránti rokonszenv az érdeklődők között csak növekedhetik. A mint értesültünk, a legközelebbi előadás január 20-ikán lesz.

— **Révai hangversenyei, III.** Mint lapunk zártakor értesültünk, a Révai Samu cégnek sikerült hangversenysorozata III. estéjére dr. Pick Ernőt, a milánói Opera hírneves aritonistáját és Hajdu Ilonát, a budapesti Opera tagját egy, február 10-ikén tartandó hangversenyen való közreműködésre megnyerni. Lapunk jövő számában bővebben fogunk ezen kiállításba helyezett kiváló zenei eseményre visszatérni.

— **A 18-ik tűzérezred jótékony-célú altiszti tánczestéje.** Az eperjesi 18-ik tábortűzérezred tovább szolgáló altisztei, Wallenta Antal ezredes védnöksége alatt, febr. 3-ikán a városi Vigadó összes termeiben, az altiszti özvegyek és árvák segélyező-alapja gyarapítására zártkörű tánczestélyt rendeznek. A rendezőség elén Gramer Nándor kapitány áll. Belépődíj személyenként 2 korona.

— **Neogrady-kiállítás.** Neogrady Antal, a jeles festőművész 70 képéből kiállítást rendezett városunkban. A kiállítás január 7-ikén, vasárnap d. e. 11 órakor nyílt meg szép és előkelő közönség jelenlétében a Kollégium dísztermében. A megnyitáson jelen volt maga a művész is, a ki a maga szerénységével, szeretetreméltóságával valóban lebilincselte mind azokat, a kiket érintkezett. A kiállított képek művészi értékét lapunk más helyén ismerteti egy avatott munkatársunk. Itt csak annyit konstatálhatunk, hogy közönségünk nagy érdeklődéssel, gyönyörködéssel szemléli napról-napra Neogrady bájos genre-képeit, gyönyörű aquarelleit. Közönségünk hálás lehet a kiállító mester iránt, hogy alkalmat adott művészetével megismerkednünk s módunkban van, hogy lakásunk falait értéktelen s többnyire idegen reprodukciók, olajnyomatok helyett eredeti, magyar, művészi értékű képekkel díszítsük. Mert hiszen egy eredeti kis Neogrady-kép többet ér 20—30 reprodukciónál, s a Neogrady-képek értéke évről-évre csak emelkedni fog. Remélhető, hogy közönségünk, megragadva a kedvező alkalmat, sok képet fog megvásárolni a szép kiállításból. Ilyen jutányosan, mint most, aligha juthatunk hozzá egy Neogrady-képhez, a melyre mindig büszkének leszünk s a mely lakásunk ékessége lesz. *A kiállítás január 14-ikén, vasárnap d. u. 7 órakor zárul* s így felhívjuk vásárló közönségünk figyelmét, hogy addig bonyolítsa le a vételt.

— **A Rákóczi Kath. Kőr farsangi mulatsága.** Az igazgató-választmány január 5-ikén megtartott rendes ülésében elhatározta, hogy a Kőr ezidei, műkedvelői előadással kapcsolatos farsangi mulatságát február 11-ikén fogja megtartani. Az előadás számai: Fazekas G.: «Beszéljen a mamával» című egyfelvonásos vígjátéka, egy zene- és egy, a Rákóczi Dalegylet által előadandó ének-szám. Belépőjegyek árai: személyjegy 2 kor., családjegy (három személyre) 5 kor. Bővebb értesítést a meghívók és falragaszok nyújtanak.

— **Élőhal** állandóan kapható *Schnitzer* Samu-nál, Fő-utca 97. sz. alatt; telefon 149.

— **A Jótékony Leányegyesület estélye.** Az Eperjesi Jótékony Leányegyesület első házi-estélyét január 20-ikán, szombaton este 6 órakor tartja meg a városi Vigadó kistermében. Egy régi magyar írónőről, báró Petróczi Kata Szidóniáról emlékeznek meg és szavaltat, felolvasás, ének- és zongoraszámok teszik változatossá az estély műsorát. Az egyesület házi-estélyét *kiszárolag rendező tagjai részére* rendezi.

— **Nyugtázás.** Az eperjesi szabó-íjűség szilveszteresti mulatságán felülfeleltek: Tydor Lipót 6 kor.; Gubcsó Gyula, Micsák Károly 5 kor.; Szűcs Endre 380 kor.; Spitzer Mór, Keller Manó, Urbach József, Vogel Miksa, Lövy Zoltán, Kovács József, Rosenfeld Samu, Schreiber Ignác, Molnár Jenő, Kürthi Gusztáv, Kürthi Gyula 3 kor.; Antolik Tamás, Gerő Mihály, Widinszky József, Baragh István, Goldberger Henrik, Kubicskó Mihály, Ritter János, Balogh János 2 kor.; Ér György 120 kor.; Spányi Arthur, Filliette János, Boros Mihály, Reinisch István, Sch. F. 1 kor.; Schlaf Herman, Csepella József, Kiss Péter, N. N., Handlovics Miklós, Varga N., Kolovics Ferencz 80 fill. Fenti adományokért hálás köszönetét ez úton fejezi ki a rendezőség.

— **Williger Pál gyógyszerész** ezúton tudatja mindazokkal, kik a januári szállítmány *norvégiai csukamájolajra* előjegyeztek, hogy az pár nap előtt megérkezett és 2 koronás eredeti üvegekben kapható.

— **Friss balatoni fogások,** valamint különféle *dunai halak* minden *csütörtökön* és *pénteken* kaphatók *Kun Sándor* fűszer- és csemege-üzletében. Telefonszám 137.

A Sárosvármegyei Takarékpénztár

netto 4 %-os kamatot fizet

a nála elhelyezett betétek után!

— **A Hajduböszörményi Társadalmi Egylet** január 9-én társasestélyt rendezett, a melynek legfőbb programmpontja a *M. Kárpátegyesület Eperjesi Osztálya-nak Sáros megye nyugati részét* ismertető felolvasása volt; úgy a felolvasás, valamint a vitített képek nagyon tetszettek. Az Osztály tagjait figyelemztetjük a Magyar Sakkklubnak a Tátraszéplakon tartandó II nemzeti bajnoki s-versenyére; a tagoknak szóló meghívó az Osztály központi irodájában ki van téve; ugyanott történik a jelentkezés. A verseny február 2—4-ike közt fog lefolyni. Az Osztály a s-verseny alkalmából ki-ámulást is rendez a Magas-Tátrába, a melyben nem versenyzők is résztvehetnek.

— **Köszön.** Legjobb szalon-köszönet szállít pontosan *Mikolák* Is ván, Eperjes.

— **Az eperjesi pinczerek január 15-ikén** éjjel 2 órakor a Központi Kávéház külön termében *összejövetelt* tartanak, melyen egy általuk rendezendő táncmulatságnak kérdését fogják elintézni. Reméljük, hogy tanácskozásuk kedvező eredménnyel fog járn.

— **Tűz Sirokán.** Január 9-ikén este 7 órakor Dobránszky János plébános istállójában, világítószerekkel való gondatlan bánás folytán tűz támadt. Az istálló be volt zárva és a cselédek nem voltak otthon s így az istállóban állott 9 db szarvasmarha és 2 db ló bennégett. Mikor a tüzet észrevették és a 32 méter hosszú épület tetejét is lángok borították, az állatokat megmenteni nem lehetett. Nagy veszély fenyegette a falu egyik részét, mert az égő istálló közvetlen közelében sűrűn álló szalmafedélű épületek és szénaboglyák vannak és csak a sirokai tűzoltóság ügyes közbenjárásának köszönhető, hogy a tűz nem terjedt tovább. A lovak Milyon Lukács szinylipóczi plébánoséi voltak, a ki aznap este látogatába jött Sirokára. Nagy kárt szenvedett a sirokai plébános, mert a szarvasmarhán kívül sok takarmány és gazdasági felszerelés is elégett.

— **Vasúti szerencsétlenség Magyarasszlaviczán.** Január 2-ikán a délután induló bártfai vonat egy szénásszekeket gázolt el Magyarasszlavicza határában. A mozdonyvezető csak későn vette észre, hogy a pályatest irányában egy szénásszekeket halad oly közel a vonat útjához, hogy a vonatnak okvetlen bele kell ütköznie. Azonnal fékezett, de a vonatot már nem tudta megállítani. A bajt észrevette a szénásszekeken ülő kocsis s leugrott a szekérről. Ez volt a szerencséje, különben a vonat elgázolta volna. A szekeket már nem lehetett megmenteni. A száguldó vonat nekiment s pozdorjává törte. A lovak különös szerencseképp szintén megszabadultak.

— **A Széchenyi-szálloda éttermében** a legízletesebb és legolcsóbb étkezés vehető abonnálásban. Villásreggelik és társasvacsorák a legjutányosabb árban. Finom hegyaljai borok, minden időben frissen csapolt sör és pontos kiszolgálás.

— **Köszönetnyilvánítás.** Dr. *Rosenberg* Teofil úr az Izr. Nőegyletnek 1000-koronás járadék-kölcsonkötvényt adományozott, hogy az az egylet céljaira néhai édesanyja, *Rosenberg* Fülöpné szül. Grün Mária nevére emlékalapítvány gyanánt kezeltesék. — *Elsass* Miksáné úrnő az Izr. Nőegyletnek 10 kor.-t, a népkonyhának pedig szintén 10 koronát adományozott. — *Szántó* Zsigmond úr peres-ügyben megítélt 40 kor. szakértői díját adományozta a népkonyhának. A kegyes adományokért hálás köszönetet mond az elnökség.

— **Állatvásár** Eperjesen január 19-ikén lesz.

Kun kávé-keverékei kitűnőek!

— **Felülfizetés.** A kisszebeni ifjúság által rendezett Szilveszter-estélyen felülfizettek *Ruttkay* Aladárné, dr. *Sperling* Károly 5—5 kor.-t; *Oppenheimer* Géza, *Hits* J. s *Stehr* Gusztáv 1—1 koronát. Ezen felülfizetésekért ezúton fejezi ki hálás köszönetét a rendezőség.

— **Orvosi kitűnőségek** elismerik, hogy minden emulziónál jobb a *Zoltán-féle csukamájolaj*, mert íz- és szagtalan, a tisztasága páratlan, főlőleges és nehezen emészthető alkatrészeket nem tartalmaz. Üvege 2 korona a gyógyszerárakban. Egyedüli készítő *Zoltán Béla* gyógyszerész, Budapest, Szabadságtér. Ügyelni kell az eredetiségre. Utánzattal vissza!

— **Esküdtek** a február 5-ikén kezdődő esküdtzséki ülészakban. Rendes esküdtek: *Veszelits* Jenő, *Hajdu* Lajos, *Bakay* Ferencz, *Buchner* Sándor, *Poloczek* Róbert, dr. *Both* Tamás, dr. *Ónody* Béla, *Mikulik* Lajos, dr. *Engler* Emil, *Sarudy* Ede, *Feczko* Mihály, *Gömöri* Károly, *Mochnay* Kálmán, *Benyó* Antal, *Gregor* Endre, *Bárkány* Jenő, dr. *Dobay* József, *Gubcsó* Gyula, *Hartmann* Albert, dr. *Oszvald* Tivadár, *Theisz* Ármin, dr. *Lichig* Artur, dr. *Moskovitz* Emil, *Sitányi* Lajos, *Imre* Géza, *Klimkó* József, dr. *Kakúsz* Béla, dr. *Ferbstein* Károly, *Hertzka* Simon és *Szabanos* András. Helyettes-esküdték: *Gyulai* Géza, *Szemere* Márton, *Jakobei* Dezső, *Szutórisz* Frigyes, *Klein* Ferencz, *Mészáros* Lajos, *Guttman* Mihály, *Perényi* Vilmos, *Stern* Fülöp, *Vujsz* János.

— **Friss dunai halakra** előjegyzéseket elfogad *Schnitzer* Samu, Fő-utca 97. sz.; telefon 149.

— **Vásár-áthelyezések.** *Tapolyhanusfalva* községben az 1912. évben április 4-ikére, május 23-ikára, aug. 15-ikére, szept. 26-ikára és decz. 26-ikára eső országos kirakó- és állatvásárok ez évben kivételesen márczius 28-ikán, május 9-ikén, augusztus 8-ikán, szept. 19-ikén és decz. 12-ikén fognak megtartani. — *Gálszecs* községben (Zemplén vm.) az 1912. május 15., 16-ikára és szeptember 25., 26-ikára eső országos kirakó- és állatvásárok ez évben kivételesen május 29-ikén és 30-ikán, valamint szeptember 18-ikán és 19-ikén fognak megtartani. — *Givált* községben április 17-ikére, július 28-ikára, október 12-ikére eső országos kirakó- és állatvásár április 25-ikén és október 10-ikén fognak megtartani. Miről a kassai kereskedelmi és iparkamara az érdekelteket értesíti.

— **A «Vasárnapi Ujság»** január 14-iki száma nagy tömeget közi az érdekes és szép képeknek a budapesti népszállóról, Új-Guineából egy magyar utazó felvételei nyomán, a budapesti gr. Batthyány-palota műkincseiről, a Nyitrán felfedezett nagybecsű rézlapba metszett Madonna-képről, a poliklinikai revue-ről, a téli tátrai sportokról, a Béga szabályozásáról, stb. Ehhez a változatos kép-anyaghoz járulnak a szépirodalmi olvasmányok: *Szemere* György regénye, *Zsoldos* László elbeszélése, *Lovász* Károly verse, egy régi angol nyelvű magyarországi útleírás ismertetése *Könyves* Tóth Kálmántól, *Alexander* Bernát színházi cikke stb. Egyéb közlemények: *Bogdánfalvy* Ödön cikke a Béga szabályozásáról, *Farkas* Zoltán és dr. *Sidó* Zoltán cikkei s a rendes heti rovatok. Irodalom és művészet, sakkjáték stb. A **VASÁRNAPI UJSÁG** előfizetési ára negyedévre 5 kor., a **VILÁGKRÓNIKÁ** val együtt 6 kor. Megrendelhető a **VASÁRNAPI UJSÁG** kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4.). Ugyanitt megrendelhető a **KÉPES NÉPLAP**, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 kor. 40 fill.

— **Az áruló 100-koronás.** Január 5-ikén *Sztraka* András faczér háziszolga nagy dáridót csapott Eperjesen a Klein-féle korcsmában. A mikor fizetésre került a dolog, *Sztraka* nagy büszkén száz-koronással fizetett. Ezt észrevette *Malatinszky* rendőrszakaszvezető, a ki figyelte a legény költekezését s *Sztrakát* a rendőrségre vezette, a hol beismerte, hogy a pénzt *Pécsújfalván* betegen fekvő anyjától lopta. A lopott 200 koronából már csak 126 korona volt nála. A többit elmulatta.

— **Egy népszerű.** A *Moll*-féle borszesz által a betegeknek egy ép oly gyógyhatású, mint olcsó szer nyújtatik közsvényes és csúzos bántalmaknál, sebeknél és daganatoknál. Egy üveg ára utasítással együtt 2 kor. Sétőküldés naponta utánvétellel *Moll A* gyógyszerész, cs. és kir. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan *Moll*-féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

— **Baleset az erdőben.** Súlyos baleset érte január 8-ikán *Vaskó* János napszámot, a ki két társával, *Dolinszky* Istvánnal és *Jas* Andrásval a borkúti városi erdőben fát vágott. Míg ő hasábol, két társa fát döntögetett. Az egyik aláfűrészelt fa *Vaskóra* zuhant s éppen derékon ütötte meg oly nagy erővel,

hogy eszméletét veszítette. Beszállították a helyi kórházba, a hol felélesztették. Az orvosi vizsgálat megállapította, hogy gerinczagsérülést szenvedett, alsó végtagjai megbénultak. Felépüléséhez kevés a remény. Felesége s apró négy gyermeke minden támasz nélkül maradt.

— **Praktikus emberek.** Kádárné be-bejár házas fiához a városba, ki ott szorgalmas munkából tartja el családját. Kádárné, mint afféle takarékos vidéki asszony, meg nem állja, hogy menyének egybe-másba bele ne szóljon. «Attól félek» — mondja egy-zer —, «hogy sokat használtok fel. A húsdrágaság és a nehéz megelhetés dacára mindig húsleves van az asztalokon.» — «Soh' se féljen ipamasszony» — válaszol nevetve a menyecske —, «az a fő, hogy az ember érte a módját. Azzal, hogy Maggi készítményeit használom melyek ma is csak oly olcsók, mint azelőtt voltak, képes vagyok mindenkor jó és egészséges étkeket tálalni s amellet még pénzt, időt és munkát takarítok.» — «Bizony édes szülem» — vág közbe a kis Imre —, «nézze csak meg a takarékkönyvem, nincsen hónap, hogy ne tennék félre!»

— **Meglopta a férjét.** Tkacsik András gazdálkodó feljelentést tett a felesége ellen, a ki 2075 koronáról szóló takarékpénztári könyvét ellopta, arra 1000 koronát vett fel s azután leányával Amerika felé megszökött.

— **Elvi-jelentőségű határozatok.** A m. kir. közigazgatási bíróság általános közigazgatási osztálya kimondotta, hogy: «A cseléd tartó gazda a gazdasági cselédje baleseti betegségéből felmerült kórházi ápolási költségeket a kórháznak nemcsak 30 napra terjedőleg, hanem a cseléd teljes felgyógyulásáig tartozik megfizetni; a kifizetett összeg megtérítését azonban — ha a baleset nem az ő hibájából következett be és az Orsz. Gazdasági Munkás- és Cselédszolgálati törvényszabta kötelezettségének eleget tett — ettől a pénztártól követelheti». Az utóbbi jogviszonyból felmerülő jogviták eldöntése a rendes bíróság hatáskörébe tartozik. — A pénzügyi osztály kimondotta, hogy: kamattérítés nemcsak a jogtalanul beszedett adó és illeték után, hanem a behajtási illeték után is jár.

— **Eperjes népmozgalmi statisztikája 1911-ben.** Az elmúlt 1911. esztendőben Eperjesen 124 házasságot kötöttek (1910-ben 122), született 492 egyén (1910-ben 475), meghalt 342 (múlt évben 307).

— **Egger mellpasztillái** gyorsan és biztosan hatnak köhögésnél, rekedtségnél és elnyálkásodásnál, felülmulhatatlanok a torok és légzési szervek működési zavarainál, a gyomrot nem rontják és kitűnő ízűek. Kaphatók minden gyógyszerárban és drogériában. Doboza 1 kor. és 2 kor. Próbadoz 50 fill. Főraktár Nádor-gyógyszertárban, Budapesten, VI., Váci-körút 17.

— **Az ipari üzemekben alkalmazott nők éjjeli munkájának eltiltásáról** szóló 1911. évi XIX. t.-cz. 1912. január 1-jén lépett életbe. A rendelet 2. §-a több kivételt statuál a törvény rendelkezései alól, nevezetesen kivételes elbánnás alá esnek: a) nyersrépa-cukorgyárak és pedig abban az esetben is, ha azok vegyes üzeműek, vagyis, ha azokban a cukorgyártás mellett cukorfinomítási műveletet is végeznek; b) a gyapjúfésülési és fonási üzem, illetőleg művelet; c) a bányászati üzemek a föld felszínén folyó munkái, ha azok éghajlati befolyások miatt legalább négy hónapon át szünetelnek, a mennyiben e bányászati üzemek a m. kir. pénzügyminiszter fennhatósága alatt állanak. A törvény 1—13 §§-ának intézkedései azonban csak 1920. január 15-iktől nyernek alkalmazást ezen üzemekre. Meghatározza e rendelet továbbá, hogy mely esetben szállítható le a tizenegy-órás munkaszünet, valamint megszabja a nőmunkások kivételes éjjeli foglalkoztatását erőhatalom és balesetek esetében.

— **840,000 kor. egy bélyeggyűjteményért.** Egy nagy magyar bélyegkereskedő, Székula Béla, a napokban szerezte meg fenti összegért a világ egyik legnagyobb gyűjteményét, amely Holtscher Róbert budapesti műépítész tulajdona

volt. Szakférfiak állítása szerint ez a világ egyik leg-szebb gyűjteménye, melyet többszörösen aranyéremmel tüntettek ki és a mely a legjobb állapotban tartalmazza az összes ritkaságokat, értéke legalább 1.000.000 korona. Különösen szépen voltak képviselve az annyira keresett ó-német és ó-olasz bélyegek. Brazília három fajtában egymaga 40.000 kor., egy speciális magyarországi gyűjtemény 30.000 kor., egy romániai gyűjtemény, a mely csak az első kiadásokat tartalmazza, 50.000 kor. értéket képvisel. Hannover volt a tulajdonos kedvenc gyűjteménye, a mely 42.000 kor. értékű Spanyol gyűjteményét a tulajdonos 170.000 kor.-ra becsülte meg. A gyűjtemény 17 kötetre terjed, sok unikumot és ritkaságot tartalmaz, melyeknek sok egy darabja 8000 koronát ér. Sok évi óriási munkába, fáradságba és áldozatba került ezen gyűjteménynek összeállítása és a bélyegek egy részének most nagyobb az értéke, mint a milyen volt, mely különbözet egy óriási összeget képvisel, mert egyes darabnak az értéke a 4—5-szörösére emelkedett.

<p>A legdivatosabb</p> <p>levélpapír</p> <p>KÖSCH ÁRPÁD</p> <p>papirkereskedésében.</p>	
---	--

— **Levágta az ujját.** Volek János gazdasági cseléd fahasítás közben balkeze hüvelykujját törő levágta. A helyi kórházban ápolják.

— **Figyelmeztetés.** A kereskedelmi miniszter a kereskedelmi és iparkamarák útján figyelmezteti az érdekeltséget, hogy az oroszországi piacokat felkereső kereskedelmi utazók az Oroszországgal kötött kereskedelmi és hajózási szerződésünk (1908: XXI. t.-cz) XII. cikke értelmében ott személyes igazolványt váltani kötelesek, melyet csakis az itthonról magukkal vitt kereskedelmi utazói iparigazolványuk alapján nyerhetnek el. Ha egyes városokban a hatóságok ily igazolványok hiányát észre nem veszik is, más városokban viszont ezek hiányából kifolyólag a kereskedelmi utazók nagy kellemetlenségeknek teszik ki magukat. Egyes városokban (Don melletti Rostow, Don melletti Nachitschwan, Taganrog, Noworossisk, Azow, Zekaterinodar, Armavir, Jeisk, Terynyuk, Anapa, Maikop, Wldikowkas, Piatigorsk, Essentuki, Grozny, Kisliar stb.) a külföldi kereskedelmi utazók még arra sem nyerhetnek engedélyt, hogy az éjszakát ott töltsék, ha nem birnak igazolvánnyal. Ily városokban a politikai hatóságtól minden egyes esetben külön tartózkodási engedély eszközöndő ki, a melynek kiadását az megtagadhatja, ha a kereskedelmi utazó a szabályszerű útlevelel kívül a kereskedelmi szerződésben előírt személyes igazolvánnyal nem rendelkezik.

TANÜGY.

Névnap Hétháron. Sárosvármegye Héthárs nagyközségében évente a búcsú napja és Vízkereszt a legjelentősebb ünnep. Ezt a két ünnepet azonban nemcsak a község közönsége, hanem a vármegye egész intelligenciája is számon tartja, s rendszerint a vármegye főispánjának vezetése alatt számosan jelennek meg az igénytelen járási székhelyecskén, hogy a kedves ünnepeket együtt töltsék el kellemesen a helybeliekkel. A búcsúval mindenki tisztában van, tudja annak jelentőségét, ismeri az ősi szokást, hogy e napra messze földről egy kis vigasságra összesereglenek az emberek, s így természetesen a héthársi búcsú sem eshetik meg a vidék részvétele nélkül, s ez a búcsú mindössze abban különbözik a más községbei búcsútól, hogy a vidéknek nem annyira a köznepe, mint inkább valláskülönség nélkül az úr osztálya

jelenik meg azon nagyobb számban. A mi azonban Vízkereszt ünnepét illeti, annak helyi jelentősége megvilágításra szorul, mert a helyi viszonyokkal ismeretlen méltán tűnődhetik azon, miért megy Héthásra Vízkereszt napján olyan nagy számban a vármegye intelligens osztálya? Talán a régi multak hagyománya iránti kegyelet, talán látványos mutatványok telisportünnepély, avagy specziális helyi szokások megtekintése vonzzák Héthásra Vízkereszt napján az embereket? Nem! A dolog magyarázata igen egyszerű: Névnapja van Brühl Menyhérnek, a héthársi prépost-plebánosnak, a ki immár egy negyed század óta hirdeti e községben Isten igéjét. Puritán jellemével, lelki és egyéni kiváló tulajdonságaival ezen hosszú idő alatt nemcsak Héthárs lakosságának, hanem a vármegye egész intelligenciájának is bizalmat, nagybecsülést és szeretetet megszerezte. Héthárs nagyközségben ritka példaképül szolgáló patriarchális életet honosított meg. A pártoskodás, a személyi gyűlölködések, a felekezetieskedés s más ilyenmű társadalmi bajok Héthárs községben szünetelnek s az ő nagy szelleme és vezető egyénisége felekezeti különbség nélkül egy kompakt tömeggé forrasztá össze a község lakosságát. A legutolsó zsidó is éppen olyan bizalommal fordul hozzá ügyes-bajos dolgaiban segítségért, mint bármilyik katolikus híve. Szilárd jellemével, lángoló magyar érzelmével, kipróbált hűségével a vármegye egész intelligenciáját szoroson magához csatolta, s csak természetes, hogy névnapjára a vármegye intelligenciája is valláskülönség nélkül jelenik meg Héthárs községben és szeretettel ünnepli a kiválóan érdemes főpapot névnapján. A mai anyagi világban legjobban jellemzi a lakoságnak iránta való szeretetét azon tény, hogy a mikor jobb állomáshelyre nyílt alkalm a szegény javadalmazású héthársi plebániáról eltávozni, a hitközség az ő személyét illetőleg tekintélyesen fölemelte a javadalmát s meleg szavakkal kérelmét, hogy a községből ne távozzék; s a derék főpap, meghatva a nép ragaszkodásának eme megnyilvánulásától, készséggel mondott le javadalmasabb állomásáról. De tulajdonképpen nem is a héthársi prépost akarom én most a közönséggel megismertetni, mert hiszen őt általánosan ismerik, minthogy azonban a héthársi állami óvodánk és Brühl Menyhért héthársi prépost személye szoros kapcsolatban állanak egymással, szükséges volt az ő kiváló egyéniségét is pár vonásban bemutatnom. Brühl Menyhért ugyanis a héthársi áll. óvodák felügyelő-bizottságának elnöke s így az ő gondos keze, mindenre kiterjedő figyelme természetesen óvodánkban is meglátszik, s ezen meleg fölkarolást nagyon kedves keretben hálálta meg ez évben Schödl Emma héthársi óvónő, a ki 30 óvodai növendékkel szinelőadást rendezett a szeretett elnök tiszteletére. Annnyira megható volt a kedves kép, a mi ottan elibénk tárult, hogy annak hatása alatt eltökéltem magamat e szép ünnepélyt a nagy nyilvánosság előtt követésemelő példaképpen ismertetni. Bevert szokáshoz híven, ez év január 6-ikán is számosan szálltunk le a héthársi állomáson, hogy a közszeretben álló héthársi prépostot névnapján üdvözölhessük. Taky József várm. alispán, a lelkes tanügybarát vezetése alatt vonultunk a parochiára, a hol a belépés alkalmával mindjárt szokatlan meglepésben vlt részünk. A plebánia nagy termében fölállított szinpad tárult szemünk elé s kérdő tekintetünkre csakhamar megkaptuk a felvilágosítást, hogy az óvodások a prépost bácsinak névnapjára egy kis szinelőadással fognak kedveskedni. Este 7 órakor nagy csilingeléssel szét-húzták a szinpad függönyeit s a csöppségek mint nyalka húszárok, királyfiak és tündérek meglepő szabatosággal gyönyörködtettek bennünket a háromfelvonásos darabban, a melynek címe: Tündérország vagy a Bujdosó gyermekek. A hit, remény és szeretetnek megkapó képét tárta elibénk a darab, s végén e három jelképben üdvözölték a kisdedek a prépost bácsit. A körül-belül száz főnyi hallgatóság elrészekenülve nézte végig a darabot, s meleg óvációkban adott gyakran kifejezést tetszésének. Engem is, mint a vármegye kir. tanfelügyelőjét, nagyon kellemesen lepett meg Schödl Emma óvónőnek tapintatos és valóban követésemelő tevékenykedése, mezt az óvodának lelkes pártolókat csakis ilyen helyes alkalmazkodásokkal lehet nagyobb mértékben szerezni. E kiváló óvónő különben az egész környéket meghódította már évente nyáron a nagyközség előtt tartani szokott óvodai ünnepélyeivel s ez alkalommal eddigi érdemeit csak gyarapította. A többnyire tótajkú kicsinyek szép kiejtéssel adták elő szerepeiket s a színes papírruhába bujtattott kis húszárok és tündérek megkapóan kedves képet nyújtottak. A szinelőadás után természetesen a kisdedek nagy pakli cukrokban, minket pedig bőséges vacsorában részesített a prépost bácsi. Ha óvónőnk nemcsak buzgalommal és szeretettel végzik munkájukat, hanem helyes érzéssel megragadják az óvoda szerepeltetésére a kedvező alkalmat is, miként azt a jelen esetben Schödl Emma tette, akkor óvodáink iránt a nagyközség érdeklődé-

Egy főzőutasítás!

Karfiol-leves. (4 személy részére.)

A karfiolt megsózzuk és egy-két kocka cukrot hozzátevé, puhára főzzük. Azután igen ritka, rózsaszínű rántást készítünk és forró Maggi-húslevessel felelesztjük. (A Maggi-féle húsleves-kockát 1/4 liter forró vízzel leöntjük s rögtön kész húslevest nyerünk.) A karfiolt beletesszük. A tálban két tojássárgáját és két deczi édes-tejfelt elkeverünk és erre öntjük a levest.

Győződjék meg kérem, hogy a

MAGGI-féle kockából, drbja 5 f., előállított húsleves a hamis leveseknek erőteljes, jó ízt ad.

sét és támogatását hatékonyan fokozott mértékben lesznek képesek megszerezni, s azt a nagy indolenciát, a mit a nagyközönségnél oly sok helyen az óvoda iránt ma még lépten-nyomon tapasztalunk, hamarabb lesznek képesek nagyobb arányban megszüntetni, illetve érdeklődéssel és támogatással átválttatni. Adjon az Isten hazánknak sok olyan óvóbarátot, mint Brühl Menyhért prépost, hogy hazánk óvodái mindenütt olyan szépen virágozhassanak, mint a héthársi óvodák!

Szabó Elemér.

Berendelés. Szabó Géza tótrazlaviczi áll. el. iskolai tanító és joghallgató a m. kir. vall.- és közoktatásügyi miniszter által a sárosvármegyei kir. tanfelügyelőséghez szolgáltatott berendeltetett.

Megerősítés. Furia Károly és Gulyássy Tivadar bártfai iparostanonciziskolai tanítók ezen alkalmaztatásukban az iparostanonciziskolai szervezet értelmében megerősítettek.

Tanítóváltás. Miklós Ferencz volt kijói g. kath. el. isk. tanító hasonló minőségben a római g. kath. el. iskolához távozott. A berküi ág. h. ev. iskolai tanítói állomásra Szabó Endre Béla okl. tanító lett megválasztva.

Államsegély. Chira Emánuel felsőfrieskei g. kath. el. iskolai tanító fizetésének kiegészítésére 657 kor. utalványoztatott.

Iskolai ünnepélyek. A palonczai áll. el. iskola és óvoda együtt decz. 21-ikén az iskolában karácsonyfaünnepélyt tartott, a község lakosságának élénk érdeklődése és részvéte mellett. A népes ünnepélyen alkalmi beszédeket Gajdos János, az iskola és óvoda igazgatója, valamint Richtarsik Gusztáv ottani r. kath. lelkész tartottak. A program többi pontját pedig a gyermekek töltötték be, szavalat-, ének- és egyéb alkalmi előadással. — A fricsi r. kath. el. iskola tanítói tanítványaival karácsonyi pásztorjátéknak megtartását a folyó hó 6 ikára tűzte ki. Műsor: Betlehemi asszonyok, pásztorjáték 3 felvonásban. 2. Ének. 3. Élőkép.

Új iskola. A felsőmérki új szervezésű áll. elemi iskola e napokban megnyílik. Ugyanis az iskola megfelelő elhelyezésének biztosítása folytán a m. kir. vall.- és közoktatásügyi miniszter az állomást már betöltötte. Az állás Róth Árpád kassai áll. el. isk. tanítóval lett betöltve.

Tiszteletdíj. A m. kir. vall.- és közokt.-ü. miniszter az eperjesi iparostanonciziskolával kapcsolatosan szervezett tanoncs-otthon vezetője részére a folyó tanévre 200 kor. tiszteletdíjat engedélyezett. Egyben elrendelte a miniszter, hogy a szakszerű és minél eredményesebb munkásság kifejtése érdekében a tanoncs-otthon vezetője tartozik az otthon működésére nézve a kir. tanfelügyelőségnek tervezetlet bemutatni és a tanév végén a működéséről évi jelentésben beszámolni.

Személyi pótlék. A m. kir. vall.- és közokt.-ü. miniszter Roskoványi Zsófia berzeviczei áll. óvónő eddigi évi 100 kor. személyi pótlékát február 1-jétől kezdve évi 200 kor.-ra emelte fel. Ezen magasabb személyi pótlékkal az óvónő alapfizetése kitesz 1000 kor.-t.

Államsegély. A m. kir. vall.- és közokt.-ü. miniszter a Sárosvárm. Ált. Népnevelő-egyesület által Eperjesen létesített Tanítók Háza internátus fentartási szükségleteinek fedezésére pótlólag 2000 kor. államsegélyt utalványozott. Ezen újabb segélylyel a miniszter lehetővé tette azt, hogy az egyesület az internátus felépítésére felvett kölcsönök esedékes részletét külön megadóztatása nélkül törleszthesse.

Járványos betegség. Felsőbeszen az iskolás-gyermekek nagy része hőkhurutban betegedett meg, mely okból az ottani iskola bizonytalan időre bezárattott. A margonyai ág. h. ev. iskola, a községben fellépett kanyaró-járvány miatt szintén bezárattott.

Kisajátítás. Jakabföldén a m. kir. vall.- és közoktatásügyi miniszter hónapokkal ezelőtt áll. el. iskolát szervezett. Sajnos azonban, az iskola megnyitása már a telekszerzésnél megakadt, mert az iskola részére a községben telek egyáltalában nem volt beszerezhető. Ezen a bajon segítő, a várm. közigazgatási bizottság a telek beszerzése iránt kisajátítás útján intézkedett.

A kisajátítás immár megtörtént és az iskola Polacsek Manó földbirtokos kertjéből egy szép beltelekhez jutott.

Taneszközök. A bártfai, külön szakantitós gazdasági ismétlőiskola részére a még hiányzó legszükségesebb taneszközök engedélyeztettek. A vall.- és közokt.-ü. miniszter intézkedése értelmében az iskola a taneszközöket a folyó év elején meg fogja kapni.

Telekvétel. A berzeviczei II. számú állami óvoda elhelyezése céljából a község felső részén egy megfelelő telek vásároltatott. A telek vétel-ára fejében a m. kir. vall.- és közokt.-ü. miniszter 2400 kor.-t utalványozott.

IRODALOM.

Magyarország története. Irta Marczali Henrik. Annak a nagyszabású, a magyar nyelv történetében páratlanul álló vállalatnak, melyet az Athenaeum a «Műveltség könyvtára» címen indított meg néhány év előtt, immáron X. kötete is megjelent. Szerzője, Marczali Henrik, egészen egyszerűen: Magyarország történetének nevezi munkáját. Igaz, hogy címbe bajos volna belefoglalni mindazt, a mit ebben a hatalmas, 46-éves könyvben adott. Ez nemcsak Magyarországnak a külső eseményekben megnyilatkozó története, hanem története a magyar szellemi és lelki fejlődésének. Feltárja benne mindazokat a nehezen észrevehető rugókat, melyek egy nép történetének kerekét mozgatják. Felfogásában tartózkodik minden túlzástól és egyoldalúságtól. A materiális erőkre, milieubben rejlő átalakító energiákra éppen úgy rámutat, mint egyes kiváló emberek hatására. Éles szemmel figyeli meg azokat az összefüggéseket, melyek fejlődésünk és a magyarság — messi Keletről hozott — lelki konstrukciója között mutatkoznak. Megérteti, hogy nemzeti dicsőségünk és sok nagy szerencsétlenségünk nemcsak véletlenek eredményei, hanem sok tekintetben a magyarság erényeinek és hibáinak következményei. Ez az őszinteség teszi Marczali munkáját különösen becsestté és értékesé. Ez sorozza ama történeti művek közé, melyek valóban a népek tanítómesterei. Sorozza annál inkább, mert Marczali nagyon gyakran mutat rá a mult és az újabb történeti analógiáira. De ha nem is mutat rá, akkor is kiérezzük ezeket a tanulságos hasonlóságokat. Önkénytelenül felvetődnek lelkünkben a régi osztályküzdelmek, a régi hibák, a régi elvakultságok sok mindent juttatnak eszünkbe, a mi mostan is fáj, mostan is nagy veszedelmet sejtet meg a gondolkozóval. Vajha sokan olvasnák Marczali könyvét azok közül is, kiknek befolyásuk van történetünk, fejlődésünk irányítására. Becsületes tükör ez a könyv. Sok szép,

sok merészet és nagyot mutat, de sok fogyatkozást és gyengeséget is. Sok nagyszerű fellobbanást, sok kishitű ellankadást. Hiszen feltűnő az úgynevezett történeti osztályok rendkívüli érdemeit, de nem hallgatja el mulasztásait, sőt a nemzet egyetemességével szemben elkövetett bűneit sem. És egy pillanatra sem feledkezik meg Marczali arról, hogy a vezető-osztályok nem egymaguk irányították hazánk történetét, ők csak a történet színpadának legszembetűnőbb szereplői, de mögöttük, a háttérben, mindig ott nyüzsgött a nép a maga nagy energiával és kiváló nemzetfentartó tulajdonságaival. Oknyomozásában mélyreható, tudományos apparátussal szakembert is kielégítő Marczalinak ez a legújabb munkája, de előadásában lebilincselő, világos és predesztinálva van arra, hogy az olvasóközönség legszélesebb rétegeit is meghódítsa. Kiállításra méltó a «Műveltség könyvtára»-nak eddig megjelent gyönyörű kötetéhez. A majdnem 600 oldalas szöveget 337 kép, 24 fekete, 4 színes műmelléklet és 2 színes térkép díszíti. A kötet ára díszkötésben 24 korona.

«Magyarország czimeres könyve.» (Liber Armorum Hungariae.) Ezt a kettős címet viseli homlokán az a hatalmas magyar czímtani mű, melynek első (1911. november havi) füzeté került a karácsonyi könyvpiacra. A vármegyei törvényhatósági levéltárosok, hivatalaik szerint a hazai czímtani, gazdagnak éppen nem mondható irodalom föllendítésére is hivatott, ahhoz értő szakferfiak egyesült buzgóságának szép műve, a heraldikának pedig Európában páriát ritkító remek alkotása ez a «Magyarország czimeres könyve», melyhez az előszót, reméljük, hogy a maga nemében úttörő «Liber»-nek szerencsés útlevelét is, gr. Andrássy Gyula írta, a kinek státusférfit mély meggyőződése, hogy «Multunkkal kultuszt kell üznünk»; a ki maga is elismeri ugyan, hogy «a czímerek pusztá külsősége», de azok történelméhez dicső emlékek is szövednek». A «Magyarország czimeres könyve»-nek szerkesztőit (kik mind a nyolczan igaz magyar lelkületű szakemberek) és a könyvnek pártoló közönségét így lelkesíti és buzdítja a nemes gróf az előszóban: «Az a generáció, a melynek lelki szemei előtt élénken áll nemzete sorsüldözött multja, az minden bizonynyal minden lehetőt meg fog tenni, hogy fájának hosszú életfonalá ne az ő kezei közt szakadjon meg; hogy ne ő pocsékolja el azt a tőkét, a melyet számtalan korábbi generáció gyűjtött össze». Biz' aranyigazságok ezek! Véd kebledbe magyar, szives olvasó és hagyj örökül fiadnak, azok fiainak és leányainak is. «Magyarország czimeres könyve»-nek ez az első füzeté, 1—16. táblán, országunk nemzeti czímerét (a nagy-, közép- és kis-czímet), továbbá a vármegyéek czímereit (a 2—8. táblákon), végre pedig Magyarország nemes családainak czímerei sorából (a 9—16. táblákon) az Áaon—Ádám-családok czímereit, majdnem mindeniknek képét pompás színnyomatban (kék, piros, zöld és sárga chromolithographiában) mutatja be, — azokat, a melyeknek czímerrajzai csak pecsétlenyomatokban maradtak fenn korunkig, piros színnyomatban (ilyenek az Abády-, Abódy-, Ábrahám-stb. családok czímerei), kettőt pedig, az Ábrahámfalvy- és az Ábrahámfy-családoknak nemesi czímerrajzait, a melyeknek pecsétlenyomatai ostyába sajtolva, ú. n. «oblata»-ban örökölték korunkra, igen plasztikus fehér-fekete színtelen karczokban. «Magyarország czimeres könyvé»-ből, ha kész lesz (15 évig tartó munkabírás és ernyedetlen pártfogás kell hozzá!), huszonhatezer magyar nemes család czímerével ösmerkedik meg kis országunk és a nagy világ. Egy-egy füzet ára 5 kor. Az évi előfizetés 50 kor. Minden hónapban jelenik meg egy-egy füzet. Méltán megérdemli a közpártfogást, melybe melegen ajánljuk!

Pénzügyi és tőzsdei évkönyv.

A Lendvay Sándor által kiadott ilk című évkönyvnek most jelent meg a tizenegyedik évfolyama. Az évkönyv tartalmazza mindazt, a mit sorsjegy- és érték-papírbirtokosoknak tudniuk kell. Egyebek között az összes eddig kihúzott, de még ki nem fizetett nyeremény kimutatását is. Az évkönyvet csak azok és ingyen kapják, a kik a belügyi, kereskedelmi és pénzügyi minisztériumok által is ajánlott PÉNZÜGYI HIRLAP című sorsolási és pénzügyi hírlapra (VII., Rákóczi-út 44. sz.) előfizetnek. Az előfizetés ára egész évre 8 korona.

Csak a
minőség

révén lett
világhírű
a valódi

PALMA
kaucsuk-cipősarok

A higienikus
Palma kaucsuk
ágybetét
minősége
elsősorú

A VILÁG LEGJOBB TEAI:

Az angol király szállító.
KÜLÖNLEGESSÉG:
„Kingdom-Blend“
az angol király five o'clock teája.

UNITED KINGDOM
U.K. TEAS
TEA COMPANY
LONDONEC

A walesi herceg szállító.
„U. K.“-TEÁK
rendkívül kiadók és aromatikusak.

Főraktár: BEIN SIMON- és KLEIN JENŐNél, Eperjes.

Marosvásárhelyi ügyvédi vizsgára, kolozsvári jogi-vizsgákra

rövid idő alatt eredményre vezető módon előkészít **dr. POLCZ REZSŐ** ügyvéd **Kolozsvár**, Egyetem-u. 7. szám alatti jogi-semináriuma s jogalkalmazást tanító intézete.

Ügyvédi vizsgára kizárólag ügyvéd-szakerők képződhetnek elő.

Fő-utca 23. szám alatt egy udvari helyiséget

bérbe ad : **Haltenberger**
felvételi üzlete : Fő-utca 23.

MOLL-FÉLE SEIDLITZ-POR

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz Moll A. védjegyét és aláírását tünteti fel.

A Moll A.-féle Seidlitz-porok tartós gyógyhatása a legmakacsabb gyomor- és altest-bántalmak, gyomorgörcs és gyomorhív, rögzített székrekedés, májbántalom, vértululás, aranyér és legkülönbözőbb női betegségek ellen, e jeles hárszernek évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett.

Ara egy lepecsételt eredeti doboznak 2 korona. Hamisítások törvényileg fenyítettek.

MOLL-FÉLE SÓS-BORSZESZ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel. A Moll-féle sós-borszesz nevezetesen mint fájdalomcsillapító beürzőségi szer köszvény, csúsz és a meghűlés egyéb következményeinél legismertebb népszerű.

Egy ónozott eredeti üveg ára 2 kor.
Moll-féle gyermek-szappan.

Legfinomabb, egészen új módszer szerint készített gyermek- és női-szappan a bőr gyökeres gondozására és a polsára egy gyermeknek, mint felnőttek számára.

Egy darab ára 40 fillér. Öt darabé 1 korona 80 fillér.

Minden darab gyermek-szappan Moll A.-féle védjeggyel van ellátva.

Fő-szétküldés:

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által
Bécs, I., Tuchlauben 9.

Vidéki megrendelések naponta posta-utánvétellel teljesíthetnek. A raktárakban tessék határozottan Moll A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Védjegy: „Horgony“.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyított háziszser, mely már sok év óta legjobb bedörzsölésnek bizonyult köszvény, oszunnál és meghűléseknél.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K-80, K1.40 és K2.- és úgyszólván minden gyógyszerertárban kapható.

Főraktár: Török Lőzsef gyógyszerésznél, Budapest.
D. Richter gyógyszerertára az „Arany oroszlánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

953—1911. végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bír. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az eperjesi kir. járásbírósnak 1911. évi V. 3277. sz. végzése folytán Siegfried Erna budapesti felperes részére alperesek ellen: elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 1520 kor-ra becsült ingóságokra a Kísszebeni kir. járásbírósnak 1911. V. 249/5. sz. végzésével az árverés elrendeltét, annak a korábbi vagy felülfoglaltatott követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperesek lakásán, Ternyén leendő megtartására határidőül 1912. évi január hó 15-ik napjának délutáni 1 órája kitűztetik, a mikor a bíróság lefoglalt tehén, szekérke, sertés, szobabútor s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez jogot tartanak, hogy a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldött írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kísszeben, 1911. december 28. **Glück Bertalan.**
kir. bírósági végrehajtó.

Milliók használják

Köhögés

rekedtség, hurut és nyálkásodás, görcs és hok-hurut ellen

KAISER MELLKARAMELLÁIT

□□□ a három fenyő védjeggyel. □□□

6050 közjegyzőileg hiteles bizonyítvány orvostól és magánosoktól igazolják a biztos sikert.

Nagyon alkalmas és jóízű csukorkák!

Csomagja 20 és 40 fillér, doboza 60 fillér.

Kapható: Korn Vilmos gyógyszerertárban, Scholze Alfréd cukrászdájában és Lefkovits Emil fűszer-és csemegeüzletében, Eperjesen.

ALAPÍTOTT: 1884-ben.

CZUBA-COGNAC

CZUBA-DUROZIER ÉS TÁRSA
CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓK.
FRANCIA COGNAGYÁRA
BUDAFOK.

VEZÉRÜGYNÖKSÉG: RUDA ÉS BLOCHMANN, BUDAPEST.

Oh jaj Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.
Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:
„NÁDOR“ GYÓGYSZERTÁR
Budapest, VI., Váci-körút 17.

Eperjesen kapható: Korn Vilmos, Kovaliczky Pál, Molitorisz István és Williger Pál gyógytárakban és Pálesch Árpád drogueriájában. **Bártfán:** Löcherer Gyula és Tirscher István gyógytárakban.

Éljen!

Egger mellpasztillája csakhamar meggyógyított